Kela, viestintä
puh. 020 434 11, fax 020 434 5058
tiedotteet@kela.fi

Kela tiedottaa
TIEDOTE
20.11.2003

Kela tiedottaa 20.11.2003

Joka kolmas käynti yksityiselle erikoislääkärille tehtiin joko gynekologille tai silmälääkärille

Lääkärille tai hammaslääkärille tehtiin Suomessa 29 miljoonaa avohuollon käyntiä vuonna 2001. Niistä 8,2 miljoonaa (28 %) oli sairausvakuutuksen korvaamia käyntejä joko yksityislääkärillä tai työpaikkaterveydenhuoltona.

Kaikista käynneistä 44 prosenttia tehtiin yleislääkärille, 32 prosenttia erikoislääkärille ja 24 prosenttia hammaslääkärille. Yleislääkärilläkäynneistä valtaosa (73 %) suuntautui terveyskeskuksiin. Yksityisille erikoislääkäreille tehtyjen käyntien osuus kaikista erikoislääkärilläkäynneistä oli 30 prosenttia, ja niistä runsas kolmannes tehtiin gynekologin tai silmälääkärin vastaanotolle.

Nämä tilastot ovat juuri ilmestyneestä Kelan tilastollisesta vuosikirjasta. Sen tilastot koskevat vuotta 2002. Vuosikirja on hakuteos, josta saa tietoa ja tilastoja Kelan hoitamasta sosiaaliturvasta.

Eläkkeellä 1,2 miljoonaa henkilöä

Vuoden 2002 lopussa 1,2 miljoonaa henkilöä oli eläkkeellä vanhuuden, työkyvyttömyyden tai työttömyyden takia. Heistä 523 000 sai pelkästään työeläkettä ja melkein sama määrä (555 000) oli niitä, joiden eläke koostui sekä työeläkkeestä että kansaneläkkeestä. Pelkkää kansaneläkettä sai 124 000 henkilöä.

Pelkkää kansaneläkettä saavan eläke on yleensä pienempi kuin niiden, joiden eläkkeessä on mukana myös työeläkettä. Pelkän kansaneläkkeen saajan kokonaiseläke oli vuoden 2002 lopussa keskimäärin 502 euroa/kk, kun taas pelkkää työeläkettä saavan eläke oli keskimäärin 1 432 euroa/kk.

Kunnat, joissa pelkän kansaneläkkeen saajien osuudet kunnan kaikista eläkkeensaajista ovat suuret, sijoittuvat Suomen kartalla Keski-Suomeen, Savoon, Pohjois-Karjalaan, Pohjois-Pohjanmaalle ja Kainuuseen. Osuudet Suomen eri kunnissa vaihtelivat vuoden 2002 lopussa 3 prosentista 15 prosenttiin.

Työttömistä 17 % osallistui aktivointiin

Työttömän määritelmiä on maassamme useita näkökulmasta ja käyttötarkoituksesta riippuen. Jos näkökulma on henkilön toimeentulon turvaaminen työttömyystilanteessa, näitä henkilöitä oli 335 400 vuoden 2002 päättyessä. Luku sisältää henkilöt, jotka saivat joko Kelalta perusturvaetuuksia tai työttömyyskassoilta ansiosidonnaisia etuuksia. Työttömyyseläkkeellä olleet, 57 600 henkilöä, eivät sisälly tähän tarkasteluun eläkkeen pysyvän luonteen takia.

Edellä mainitusta 335 400 henkilöstä 17 prosenttia eli 56 600 henkilöä osallistui etuutta saadessaan johonkin aktivoivaan toimenpiteeseen. Se saattoi olla koulutus, työharjoittelu, työelämävalmennus, kuntouttava työtoiminta, työvuorottelu tai yhdistelmätuella työllistyminen. Muut työvoimahallinnon tukityöllistetyt jäävät tämän tarkastelun ulkopuolelle. Työttömyysetuuden saajia, jotka eivät osallistuneet aktivoivaan toimintaan, oli vuoden 2002 lopussa kaikkiaan 278 800.

Joka neljäs äiti sai minimipäivärahan

Sairausvakuutuksen vanhempainpäivärahan suuruus riippuu yleensä työtuloista. Vanhempainpäivärahalle on säädetty kuitenkin vähimmäismäärä, jonka pienituloinen tai tulotonkin voi saada. Joka neljäs äiti sai viime vuonna vanhempainpäivärahansa vähimmäismääräisenä eli 10,09 euroa arkipäivältä; vuoden 2003 alusta määrä nostettiin 11,45 euroon. Isillä vähimmäispäiväraha oli harvinainen. Vain 3 prosenttia isien vanhempainpäivärahoista oli vähimmäismääräisiä.

Äideille vanhempainpäiväraha maksettiin vuonna 2002 vähimmäismääräisenä eri maakunnista yleisimmin Pohjois-Karjalassa (34 % maakunnan kaikista vanhempainpäivärahapäivistä), Kainuussa (34 %) sekä Pohjois-Pohjanmaalla (33 %). Harvinaisinta vähimmäismääräinen vanhempainpäiväraha äideillä oli taas Ahvenanmaalla (10 % maakunnan kaikista päivistä), Itä-Uudellamaalla (17 %) ja Uudellamaalla (19 %).

Kuntoutujien määrä kasvaa resursseja nopeammin

Kelan kuntoutujien määrä ylitti vuonna 2002 sadan tuhannen rajan (104 200). Kymmenessä vuodessa kuntoutujien määrä on lähes kaksinkertaistunut. Samana aikana Kelan yksilökohtaiseen kuntoutukseen käyttämä rahamäärä myös kasvoi, mutta reaalisesti vähemmän (63 prosenttia) kuin kuntoutujien määrä. Kuntoutujaa kohti käytetään siten nykyisin vähemmän varoja kuin kymmenen vuotta sitten. Kelan tarjoaman kuntoutuksen sisältö on myös muuttunut. Lääkinnällisen kuntoutuksen painoarvo on vahvistunut ammatilliseen kuntoutukseen verrattuna.

Tuki- ja liikuntaelinten sairaudet olivat vuonna 2002 yleisin syy Kelan kuntoutuspalveluihin (39 % kaikista palveluja saaneista). Niitä sairastavista 70 prosenttia oli iältään 45 – 64 vuotta. Toiseksi yleisin peruste saada Kelan kuntoutuspalveluja olivat mielenterveyden ja käyttäytymisen häiriöt (24 %). Tässä sairauspääryhmässä kuntoutujat tulivat tasaisemmin eri ikäryhmistä; jopa lähes joka toinen oli alle 25-vuotias. Hermoston sairauksien vuoksi kuntoutuksessa oli 12 prosenttia kaikista kuntoutuksessa olleista.

Asumistukea yhä useammin yksin asuville

Yleisellä asumistuella yhteiskunta tukee yhä useammin yksin asuvien asumista. Vielä vuonna 1985 asumistuensaajista vain 6 prosenttia asui yksin, 21 prosenttia vuonna 1991 ja peräti 50 prosenttia vuonna 2002, jolloin yksin asuvat opiskelijat oli jo siirretty yleiseltä asumistuelta opintotuen asumislisän piiriin. Alun perin yleinen asumistuki pienensi nimenomaan lapsiperheiden asumiskustannuksia. Vuonna 1985 lapsiperheiden osuus oli 91 prosenttia kaikista asumistuensaajista, vuonna 1991 61 % ja vuonna 2002 enää 43 prosenttia. Joulukuussa 2002 asumistuki oli keskimäärin 206,2 euroa/kk.

Lisätietoja

Kela, aktuaari- ja tilasto-osasto
pääsuunnittelija Satu Kuusisto, puh. 020 434 1358, s-posti satu.kuusisto@kela.fi
ma. tilastopäällikkö Helka Hytti, puh. 020 434 1370, s-posti helka.hytti@kela.fi

Julkaisu

Kansaneläkelaitoksen tilastollinen vuosikirja 2002. ISBN 951-669-630-9, ISSN 0071-5247. Kolmikielinen (suomi, ruotsi, englanti). 389 sivua.

Tilaukset

puh. 020 434 1664
s-posti tilasto@kela.fi
www.kela.fi (valitse Esitteet ja julkaisut)